

MikroExpedice 2011

*... a znovu!
Morava je krásná zem,
Na Moravu si připijem...*

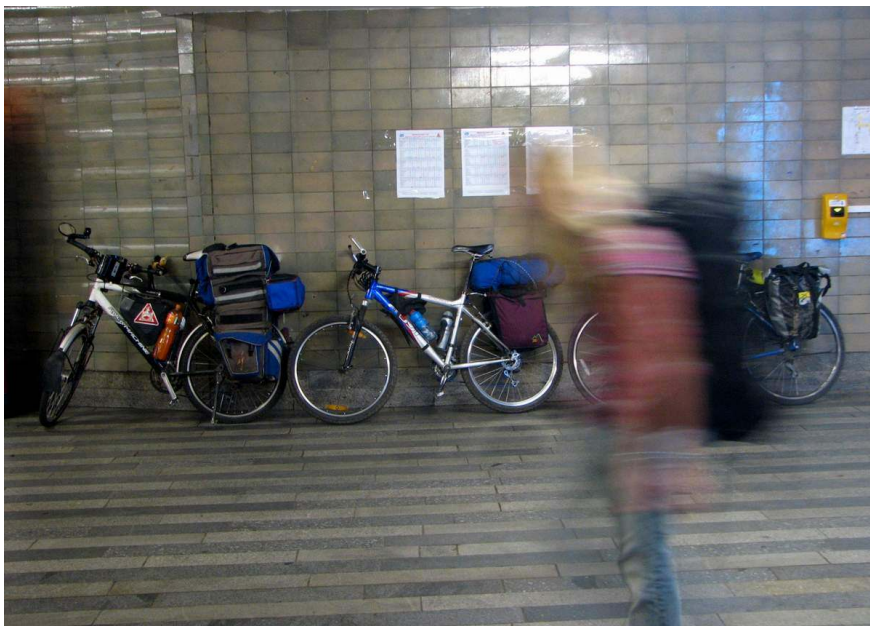
MikroExpedice

1.7. - 6.7.

Sraz je na Hlaváku v 17.15. Nevím jak ostatní, ale já mám trochu honičku. Nicméně jsem na srazu včas. Tady stepuje Šnek a před eskalátorem Standa. A to je všechno. Víc nás nebude. Je to trochu smutné, že na tak krásně dlouhý výjezd kromě nás tří nikdo nechce vyjet. Jasně, předpověď říká, že má pršet a mají být povodně. Ale dobře víme, že když jede Šnek, nikdy není hnusně natolik, abychom se museli vrátet. Dig.

Kde jsem já, tam je vždycky pěkně. A na počasí vůbec nezáleží. Protože jak víme, počasí bylo, je a doufám ještě nějaký pátek bude.... Šnk.

Sešli jsme se, pozdravili se, sdělili si pár zásadních zážitků a sledovali na tabuli kdy se ukážou údaje o našem vlaku.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	0	1060	0	0	-

7 minut před odjezdem se konečně ukázalo číslo nástupiště. Za pár okamžiků jsme tam a podle obrázku řazení vlaku se snažíme odhadnout, kde bude služebák. Přijel vlak a nejen že nesedělo řazení vagonů, ale navíc zastavil úplně na konci nástupiště. Ale nezmátli nás. A protože máme místenky pro kola, nacpali jsme se dopředu. Vlakvedoucí to akceptoval a odbavil nás.

ČD		*0606-311 AU0076 Výdejna Praha hl.n. 1044	
AU 450076		29.06.11 09:25	
Sleva pro skupinu Jednoduchá		Osob 3	Třída 2 Km 189
Z Praha hl.n.	Do Lichkov		Sazba DPH 10%
Přes	Phalb, Kolín, Přelouč, Pard. Hl, Moravan, Choceň, Ústí/Or, Letohrad		
Platnost	od 01.07.11 do 02.07.11		
☐ Sleva 1x % Druh	Kč		Hotově 475,-
☐ Jízdu nutno nastoupit první den platnosti			
Do Ústí n. Orlicí			
Přes Jen pro kola			
Platnost	01.07.11 17:48		Hotově
	31 32 33		
☐ Sleva x % Druh	Kč		Hotově 45,-
☐ Jízdu nutno nastoupit první den platnosti			

0735 24001
1154 - České dráhy, a.s.
1154 - České dráhy, a.s.

Pak jsme si našli místo v kupé, nacpali do něj bagáž, usadili se a rozhlédli se kolem. U okna sedí dvě koťátka, u dveří starší paní a nějaký kluk.

Za pár okamžiků se vlak rozjel. A začala nevázaná zábava. Mezi námi. Kotě vedle Šneka se ho viditelně bálo. Slečna naproti dávala okázale najevo pohrdání. Paní vedle mě se chvílemi usmívala, kluk naproti se tvářil nezúčastněně.

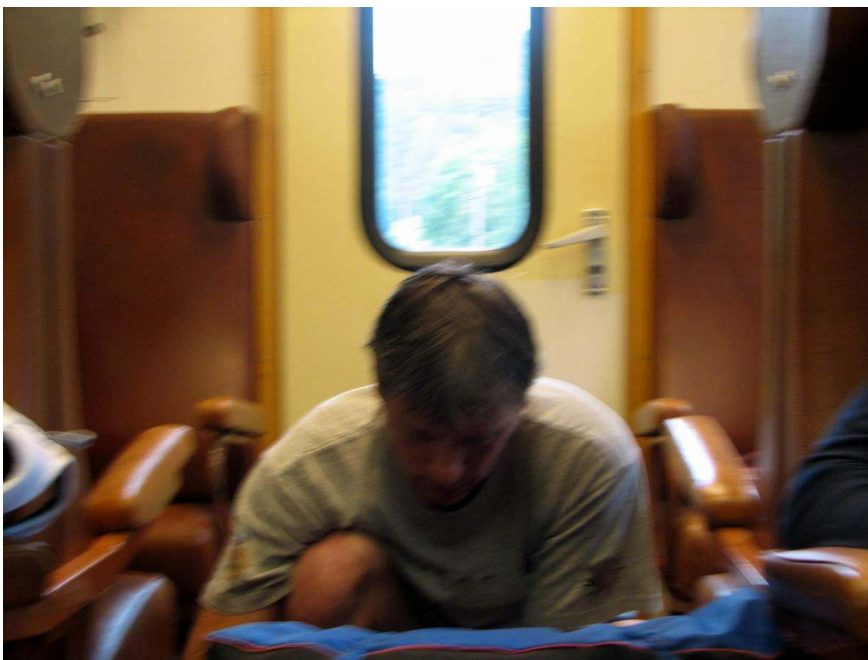

A tak jedeme a jedeme, zastavujeme na několika nádražích a najednou je tu Ústí nad Orlicí. To je to místo, kde přestupujem.

Výstup proběhl hladce a v pohodě. Přesun za budovu byl ještě v pohodě. Nástup do vlaku mířícího do Lichkova už tak snadný nebyl. Vůz určený pro přepravu kol byl obyčejný vagón, kde místo pro kola je jen mezi dveřmi. A právě tam už tři kola stojí. Nicméně nacpali jsme se tam.

Někde během přestupu se mi roztrhl připojovací zip mezi pravým základem a první nástavbou. Oprava sice proběhla, ale tak, že jsem musel zip napevno sešít. No, co se dá dělat.

Na oslavu toho, že jedeme, že jsme přestoupili, že jsem to sešil, že je pátek a že kdo ví co ještě, Šnek vylovil a otevřel Rum. Jo, přišel vhod. A nějak mi připadlo, že by se slušelo nabídnout i slečně sedící u okna a třímající fotografické dělo. Přijala to. Další nabídku přijal také vůdce skupiny konkurenčních kol. A to byste nevěřili, jak rychle se rozproudila zábava. Zejména slečna byla velmi příjemná a po nějaké době z ní vylezlo, že bydlí v Praze, ale je tady někde odtud a teď jede domů. Nejspíš díky ní cesta nádherně ubíhá.

Dig.

Kofátko, které pije Rum, má foťák a ještě se nebojí s náma si zapístit rozhovor. To už jsem dlouho nepotkal. Šnk.

V prostoru u dveří, kde parkují kola je jedno sklopné sedadlo a na něm další slečna. Během toho, co jsme se bavili a těšili se z toho, jak to pěkně jde, ona telefonovala a místy byla na pokraji hysterického záchvatu. Z toho, co se nedalo přeslechnout a dalo se

pospojovat, právě dostávala kopačky po telefonu. Ztracená technika!

A jsme tu. Výstup a vyložení kol proběhlo naprosto hladce. Lidé odešli a kromě posunovače v oranžovém oblečku čekajícího až mašinfira přejede s lokomotivou z druhého konce vlaku sem, jsme tu úplně sami. Během nastrojování jsme se s ním dali do řeči. Byl příjemný a na konci rozhovoru, kdy připojil lokomotivu, rozloučil se s fírou, který ji vypnul a zamknul a odešel, nám poradil směr kudy dál a také se vzdálil. Jsme tu úplně sami.

Máme nastrojeno a vyrážíme. Šnek zmírá touhou pokud možno hned navštívit restauraci. Dnes ráno vyrazil kolmo z Plzně do Prahy, pak cesta vlakem a zážitky k tomu příslušné, prostě má žízeň a hlad. Popojeli jsme do další vesnice a tam našli tu nejsprávnější hospůdku.

A pivíčko a klobásku a pak směr nocleh.

Od posledka, kdy jsem tu byl vím, že tady někde jsou dva bunkry, kde se dá spát. Má to vadu. Jsou směrem zpátky. Ale to jsem si uvědomil až po nějakých kilometrech. Nevadí. Víím o ještě jednom místě, které je to ono kousek od Dolní Lipky. Cestu k němu jsem našel. Ale jak tak jedeme lesní cestou, stala se tato rozbahněnou a od těžké techniky rozježděnou. Podle mého jsme kousek od místa, které mám vyhlídnuté. Ale terén je nezdolatelný. Nevadí. ve tmě tmoucí jsem našel jiné místočko kam se vejde plné doupě a stan a tam jsme se ubytovali. Ještě pár nočních opatření a spočinuli jsme.

V noci začalo pršet. Chvilí jsme vyčkávali jak se bude frontální porucha vyvíjet. Když se ukázalo, že nepříznivě, dotáhli jsme se Šnekem doupě do plné verze, do čehož se nám původně při příjezdu vůbec nechtělo. Standa to od počátku řešil zodpovědně a postavil za svitu čelovky svůj staronový stan. Dig.

Přídavné jméno "staronový" je zcela na místě, neboť ho vlastním již ca 6 let a dnes poprvé bude použit v praxi a ještě při dešti. Takže zkouška dokonalá, ale obstál. Těch 300 Kč za něj byla dobrá investice (zatím).. Sar.

Zbytek noci proběhl ve znamení Šnekova ukrutného chrápání.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Dolní Lipka	30,1	1069	8,7	12,8	22 - 8

Ráno 2.7. sobota

Probudili nás cikáni. Kradli dříví. Byli na to velmi dobře vybaveni. Měli i motorovou pilu. Nás si nevšimli a byli v pohodě. Dokonce nás pozdravili a popřáli šťastnou cestu.

Nasnídali jsme se, zabalili a bahnitou cestou dojeli na silnici. je krásný den, svítí slunce a pofukuje vítr. Naštěstí v našem směru. A tak jedeme, až jsme zastavili v Králíkách u Coopu. Proběhl krátký nákup a jedeme.

Za Králíkama je to kus do kopce a pak 11km dolů. Je to tu úžasné a Šnek je nadšen. Děláme několik zastávek, jede se výborně, poměrně silný vítr máme v zádech.

Další zastávka je v Hanušovicích u Penny, ke potřebuju koupit nějaké nezbytnosti, které v Králíkách neměli.

AHOLD CZECH REPUBLIC, a.s. ALBERT 656 Úbch. rejstřík u KOS Brno, odd B.vl.544 ul. Olomoucka 752 01 Kojetín		Sídlo platec dane : Slavickova 1a Brno DIČ : CZ4012373 IČO : 44012373 Potvrzena účtenka do 10 000.-Kč může sloužit jako danový doklad Uspořádejte po dobu záruky zakoup. zboží	
Cash system (c) 1995 Apis Zlin 18/0089 Dat.usk.zdan.pln:04.07.11 10:29		Kc/Jed Mnoz Castka	
%D	Zbozi		
	10 MATTONI BROSKEV 1.5L	3	9.90
	10 ARUJLA NEPERL. VODA 1,5L	2	10.90
	20 CENOVÁ HLADINA 29,90 Kč	1	29.90
	10 AQ.ČESKÉ BUCHTY MARKOVÉ B.380G	1	29.90
	10 ROHLIK43GR	1	5.70
	10 FINES BARETA S POHANKOU 55G	2	11.00
	5.50 x		
	Cena celkem :		97.30
	Cena po zaokr. :		97.00
	Z toho DPH 10% :		6.10
	Z toho DPH 20% :		5.00
	Přijata částka :		100.00
	Vraceno v hot. :		3.00
Obsluhoval Ves : brisadnik Bezplatná linka pro Vase pripominky a dotazy : 800 402 402 Testime se na Vasi další navstevu			

Před obchodem je partička na kolech na těžko. Mají naše sympatie. Když jsem se vrátil, byli pryč. Šnek říkal, že pryč jedou do Bratislavy a dnes chtějí do Mohelnice na nějaký rockový festák.

Jedeme dál. Pořád z kopce za pomoci větru. A tak to nějak přišlo, že zastavujeme v Bohdíkově na svačinu, kde nabízeli „ryzí pivo z hor“ s pohledem na daňky. Živé.

Nekecali.

Dig.

Pro mne zážitek, protože poprvé v mém životě mně daňci žrali trávu z ruky a chtěli pořad další,ale já už nechtěl.
Sar.

Odjíždíme za hodinu. Zase z kopce, za svitu slunce s větrem v zádech. Má to vadu. Není teplo. Jinak to jede dobře. Až tak, že jedeme moc rychle a tak nad mapou vymýšlíme nějakou zajíždku. Vymysleli jsme nejdříve hrad Sovinec, ale při přepočítání vyšlo, že je to moc dlouhé. Tak jinak. Dáme Bouzov. A cestou Loštice, kde se vyrábějí tvarůžky a podobné pochutiny. Tím ovšem sjedeme z map, které mám s sebou. Standa má taky něco a Šnek vyvezl celý rozpadlý atlas. A tak jedem. A hned se nám povedla malá zajíždka do Postřelmůvku. Tady jsme zkontrolovali jak je na tom kukuřice. Bohužel je ještě nejedlá.

Dig.

Říkám, že jsme moc na severu, kde je zima. Až budeme na jižní Moravě, kde je teplo, neboť to je na jihu, tak kukuřice bude.Ale nebyla....
Sar.

Pak jsme se vydali na Postřelmov a v něm do hospody Na špici za účelem oběda. Tady lze dodat jen tolik, že moc dobrý. Akorát jsem zjistil další nedostatek. Došly mi děkovátka a tak nemám jak poškádlit kuchaře. Škoda.

Jedeme dál. Následoval pohodový přejezd s větrem v zádech až do Loštic.

Tady je hlavní atrakcí automat na sejry. Standovi je to málo a tak hledá inzerované lahůdky na sejry. My stojíme vedle podnikové prodejny Olomouckých tvarůžků. Akorát nám uniklo, že v sobotu mají otevřeno jen do 12ti hodin. Kousek dál je muzeum tvarůžků. To má v sobotu zavřeno úplně. A tak jsme vyhlásili odpolední pivní svačinu U Coufalů.

Standa přecijen někde natrefil na tvarůžky, ale netroufl si vzít je s sebou do lokálu a tak si na nich pochutnal u kol. my jsme zatím dopili a usoudili, že jsme schopni další jízdy.

Opustili jsme Loštice a vybrali směr k hradu Bouzov. Není odtud daleko, ale bude třeba zdolat pár kopečků. A asi by to chtělo dneska k němu nedojet. Je krátce po 16té hodině, tudíž nestihneme poslední prohlídku. Navíc pokusit se o nocleh přímo ve vesnici je trochu nesmysl. Přeci jen je to turistická atrakce a tudíž zdroj příjmů pro celou vesnici. Nejen hrad jako takový, ale i veškeré služby. Tedy i ubytování. Bude nutné zakončit dnešní etapu někde v okolních vesnicích.

A to už jsme projeli Obectov a mně naskočily obrázky z paměti. Jasně, tady už jsem byl. A pokud si to pamatuju správně, je před náma ještě jedna vesnice a pak už hrad. Přijíždíme do Podolí. Jo, to je ta vesnice. Poznávám to tu. Akorát je tu dost změn. Nevadí pojedeme vesnicí a někde nějaké místo na spaní najdem.

Jasně, že se to povedlo. Sice až za vesnicí, ale místo je to dost dobré. Nachází se v areálu opuštěného JZD. V případě nouze bude použitelná i hlavní, málo rozbitá budova. Tak, to by bylo. Ale co s nacatým večerem? Je teprve půl šesté...

Vrátili jsme se do vesnice a zamananěovali k hospodě. Je to nevelký lokál s maličkou teráskou. To je to místo, kde probereme dnešní zážitky.

Z lokálu vyšel pán v černém obleku a ptal se nás, co bychom rádi. My na to, že akorát pivo a místo tady venku. Odešel dovnitř a za chvíli kolem nás prošel a mířil někam pryč. Z lokálu vyšla starší paní, také ve smutečním, přinesla piva a vysvětlila nám, že právě skončila hostina... Ale prý máme zůstat. Hostina? Všichni v černém? To asi nebude svatební, co? Nejspíš bude souviset s odchodem nějakého pana soudeda... Dig.

Svatební? Vy jste někdo zahlédl nevěstu? Já neviděl ani mrtváčka... Šnk.

Dobře, nejspíš nebude vhodné pronášet vtipy o hrobech, hrobnících, oběšencích, rakvích, nebožtících a jiných morbiditych. Nevadí. Stejně by na ně nejspíš nepřišlo. A tak probíráme prošlý den, právě ujeté kilometry, výhled na zítřa a najednou je

tu paní s talířkem koláčků pro nás a prý jestli bychom si je dali. Poděkovali jsme a jen se otočila zády, prohnal se nad talířkem vír a bylo po koláčkách.

Dig.

To nebyl koldček, ale věneček...

Šnk.

A než jsme probrali další důležitosti, byla tu paní zas a nabízela bramborový salát. Pánové se nad ním ofrňovali, ale já ne. Už od vánoc, a to je půl roku, jsem žádný neměl. A nezaváhal jsem. Byl vynikající. Když jsem ho před paní chválil, řekla, že to výrobci, nějakému sousedovi z vesnice, vyřídí.

A tak jsme v podvečerní idylce trávili čas a bylo dobře. Pak se začalo stmívat a ochladili se. V lokále se rozjel normální provoz a běžný zájem o nás. Zastavil se u nás pán, ten, co byl původně v černém, a zajímalo ho odkud, kam, kudy a jak dlouho a podobně. Rychle pochopil, že jsme vlastně vandráci na kolech. Na přetřes přišla otázka, kde budeme spát. Řekli jsme mu, co jsme našli. Mezi tím přišla paní s další várkou piva a řekla, že můžeme spát klidně v parčíku. To je to místo, na které máme celou dobu výhled. Je pěkný a viditelně opečovávaný. Poděkovali jsme a po odchodu obou se věnovali probírání nesmrtelnosti chrousta. Kromě jiného také Standa obdržel certifikát Dušičky, který jsem mu zapomněl předat minule.

A je tu čas hospůdku opustit. Je půl desáté a lokál zavírá. To je akorát na rozestavení kulís na noc. Popošli jsme kousek stranou pod velký strom a postavili plně doupě, Standa plný stan. Podle předpovědi má v noci pršet.

Pak jsme se slezli z doupěti a pokračovali v rozpravě. Zpočátku jsem si to neuvědomil, ale celou dobu mě něco rušilo. To něco přicházelo z domu za plotem. Je tam nějaká oslava a podle hlasů a způsobu to budou nějaké děti. Pouštějí Michala Davida a pokoušejí se o karaoke. Děs a hrůza. Bohužel to trvá do časných ranních hodin, kdy jsem už dávno měl v úmyslu spát. Všechno to skončilo kolem třetí ráno a já doopravdy spím.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Podolí	52	1151	81	18,3	25 - 10

Ráno 3.7. neděle

Prší! Ještěže jsme to doupě postavili. Vstáváme v 9. Snídáme,

balíme a v půl desáté odjíždíme. Prší chvílemi hodně a chvílemi ještě víc. Ale pořád to není na aktivaci pláštěnky. Na hrad Bouzov jsou to 3 kilometry. Jsme tam za chvíli. Zajeli jsme s kolama do druhé brány a po krátké potyčce s obsluhou se vrátili do

první a tam zaparkovali. Je to jediné místo kam neprší. Zato tady profukuje. Šnek se Standou jdou na prohlídku, já zůstávám u kol. Už jsem tu byl, je to tu pěkný, ale dovnitř se mi z osobních důvodů nechce. Raději přečkám chlad a průvan.

Po prohlídce jedeme do hospody. Prší a musím přiznat, že jsem prochladl. Sjeli jsme do podhradí a vybrali hospodu s nápaditým názvem Hotel Bouzov. Dali jsme oběd, grog na zahřátí a za hodinu se vydali do deště.

		Hotel Bouzov s.r.o. Bouzov 19 83 25 Bouzov Telefon: +420 724 486 000 E-mail: hotel@hotelbouzov.cz IC: 27806251 DIC: CZ27806251	
Učtenka	Restaurace		
Sřídisko	3 7 2011 13 26 06		
Datum, Čas	Anna Vymazalová		
Obsluha	3 x 2000	1	8100
314	2 x 2500	1	5000
200	1 x 79 00	1	79 00
5300	Mišketýr 11* 0,5l	1	5300
5300	File na kninu	1	79 00
5300	Svažený kůleňáčik	1	5300
6104	Chlebač s masem	1 x 29 00	29 00
6104	Chlebač s masem	1 x 29 00	29 00
6104	Bramborák kufleci	1 x 474 00	474 00
Celkem			474 00
Hotovost			474 00
Časika			474 00
Časika po zaokrouhlení			474 00
Přepočít dle kurzu	22 / 1		
Euro			21 50
Sazba	Souřim DPH		
1 20,00%	DPH	Základ	Obrát
Účet	2	77	394,98
Por.č.	103103	202	474 00
DĚKUJEME ZA VAŠI NÁVŠTĚVU A TĚŠÍME SE NA SHLEDANOU THANK YOU FOR YOUR VISIT			

Před odjezdem jsme se zabalili do pláštěnek a vyrazili. Šnek ještě podotkl, je bychom měli po zahřátí jet do kopce. Splnilo se mu to.

Další cesta vedla po kopečkách a výhledama na krajinu. Svítit slunce a být teplo, jistě by to bylo úchvatné. Takhle je všechno za clonou padající vody. A tak jsme za neustálého deště jeli zvolna na Olomouc. Jen poznámka, dvakrát jsme se málem navzájem ztratili. V obou případech Šnek nekoukal po značkách a zatočil špatně. Asi se mu CT 6025 nezdála dost dobrá. V prvním případě to vedlo ke změně trasy, ve druhém jsme ho odchytili včas.

Dig.

To není pravda. V prvním případě jsem značku viděl a vnímal a taky jsem vnímal křižovatku 100 metrů před sebou a podle značky jsme na ní měl odbočit doprava. Jenže značka myslela k odbočení nějaký chodníček či co hned u značky a né až tu křižovatku. To at mě už nedělej. Postavit značku před křižovatkou a myslet tím jinší odbočku. A ve druhém případě o ničem nevím. Neviděl jsem značku a ani jsem si nevšim, že mě někde chytáte.:-) Nojo, jsem dnes nějaký pohroužený do sebe a šlapu, chvílkama ani nevím kam? Šnk.

A to buď rád, že nejsme v Německu, kde značej odbočky za křižovatkou ...

A jsme v deštěm nasáklé Olomouci. CT 6025 nás bezpečně navedla do centra. Teď tu stojíme v průjezdu, Šnek objíždí náměstí a fotí. Chtěl hlavně zdejší orloj a

Mariánský sloup.

Je nám zima. Tak jedem. Směr Tovačov. Akorát kudy. Standa odchytil nějakého

nešťastníka a ten nám poradil. Později jsem vyčuchal, že nás až do cíle dovede CT 47. Prší. dohodli jsme se, že cestou někde zastavíme v hospodě na zahřátí a možná i na něco do zobáček. Po deseti úplně mokřých kilometrech se konečně zadařilo. Docela pěkný lokál, mladá šenkýřka, kromě nás tři pivaři, pohoda, klid. Nalili jsme do sebe další grogy a pivo, povečeřeli párky a chleba se škvarkovým sádlem, zahřáli se a zase na cestu.

Dig.

Při odpočívání a zahřívání v lokále zjišťuji, že pode mnou vzniká loužička. Né že bych teda nedokázal najít záchody, ale určité části mého oblečení mají židmáčí charakter...

Šnk.

Mezi pivem a jídlem jsem několikrát vyšel před lokál a sledoval jsem, že počasí je lepší, totiž, že neprší. To jsem okamžitě s dobrou náladou nahlásil všem "účastníkům zájezdu". Ale ouha, než jsme vše zkonzumovali a dopili, přšelo zase. Příště musíme být rychlejší.

Leje. Do Tovačova zbývá 12 kilometrů. Pustil jsem muziku a před sebe Šneka. Ten překvapivě nasadil přejezdovou 23 km/h a upaloval až se za ním gejzíry vody zvedaly. Vodejř ne. Má vzadu krátkej blatník, takže se za ním nedá jet.

Jízda je svižná a pohodová, až na ten děšť, a tak jsme před dvacátou v Tovačově. Standa projevil přání podívat se na náměstí. Místo toho jsme se trefili na nádvoří zámku.

Taky pěkné. Pak jsme popojeli a našli se u rybníka. A tady jsou lavičky a plácek a koš a mapa a tedy máme nocležiště. Ještě jsme se jeli projet po cestách necestách kolem rybníka, abychom konstatovali, že jinde se ubytovat nelze.

Rozložili jsme spací propriety, slezli se v doupěti, uvařili čaj s rumem, hubovo cestovali po celém světě a pak řádně unaveni odpadli.

V noci mě vzbudila touha jít na krátkou procházku, jejímž účelem bylo si ulevit. Na zámecké věži 3x cinkli. Je třičtvrtě na něco. Než jsem se uvelebil, přijelo auto, zvolnilo až zastavilo. Podle zvuku otevřelo okénko a pak jsem slyšel: To je dobrý, to jsou jenom nējáci cyklisti. Dig.

Inu městská policie má přehled o všem, tedy i o nás. Sar.

Okno se zavřelo, auto pomalu odjelo. Z věže to 4x cinklo a pak hlubším tónem 2x. Jsou tedy 2 hodiny ráno.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Tovačov	53,3	1212	61,2	16	17 - 11

Ráno 4.7. pondělí

Je krátce po rozednění, ještě šero. Budí mě kravál. Tentokrát to není Šnek a jeho chrápání, ale kachny. Jo, jasně, viděli jsme je tu včera a jejich hejno čítá kolem 200 plovacích blán. Ale nevěnovali jsme jim moc pozornosti. Teď řvou jako krávy.

Zdá se, že na téhle výpravě se prostě nevyspím.

Podruhé mě probudily hlasy, které komentovaly naši přítomnost. To už bylo pokročilé ráno, takže už mě nerozčílili.

Vstáváme, balíme, odjíždíme. Je krásný den.

CT 47 nás vede mimo silnice polními cestami, kde po včerejším dešti stojí kaluže. Docela mě baví mezi nimi manévrovat. Mám to zpestřené o to, že mám nasazen rezervní přední plášť (čti zprávu z předešlé výpravy) a ten zatraceně klouže. Takže jsem to pojal jako školu smyků.

Celá legrace končí po osmi kilometrech v Kojetíně. Mezi tím se zatáhlo, ale je teplo. Přesněji, na palubě mi to ukazuje 21 °C.

Během průjezdu města jsme míjeli SM Albert a mě nějak došlo, že mám pravý základ bagáže nějak prázdný. Tedy je třeba nakoupit suroviny na dvě snídaně a jednu pozdní večeři. Najel jsem na chodník a zatočil k němu. Po zastavení u stojanů na kola jsem zahlédl Standa jak najíždí k parkovišti a míří ke mně. Šneka nevidím. Vyndal jsem z bágglů peněženku a chystal se jít do obchodu. Standa se ptal, jestli jsem neviděl Šneka. Aha, zase se ztratil. Nic, necháme ho vrátit a pak ho navedeme sem. Tato akce trvala skoro 10 minut. Ani si netroufám odhadnout, kam až dojel, než jsme mu začali chybět. Je tady a diví se, co se to zase stalo...

Dig.

Né, divím se, že jste za křižovatkou, kterou jsem díky dávání přednosti kamiónu projel pomaleji, nepočkali. Byla tam cykloodbočka a vy už nikde. A teď jsme nevěděli za uháníte rovně, či jste se dali na odbočování. A vy zatím za mnou v obchodáku... Šnk.

Nákup proběhl a zase jedeme. Rozjelo se to pěkně a upalujeme na Chropyni. Přejezd je skvostný. Na špici jede Šnek a držíme přejezdovou 26 km/h. Pravda, já ho používám jako mentální brzdu.

Dig.

Sakra, já tady táhnu celý peletón, vy se držíte v háku a že prý mentální brzda...:-) Šnk.

Jede se mi tak dobře, že bych byl schopen držet přejezdovou 35 km/h. Jenomže to bych všem ujel a nejspíš se ztratil. Vím sice kam nás Standa navádí, ale map nemáme... Situace se nemění a tak upalujem moravskou krajinou až je tu vesnice Rymice. Nic zvláštního, ale mají tu skanzen. Je malý, pěkný, dokonce větrný mlýn...

Akorát je pondělí a tyto atrakce mají zavřeno. No nic. Otáčíme to na Hulín. Naštěstí je to tu oproti mapě jinak. Je tu silnice, která v mapě není. A tak po ní jedeme. Vyznačuje se tím, že tu nikdo kromě nás není. Takhle kdyby to bylo pořád... Dojeli jsme do Pravčic, kde jsme se neúspěšně pokusili najít místo, kde by nás nasýtily. Pak ještě kousek po hlavní a je tu Hulín. Zajeli jsme do centra a zastavili v restauraci U Lípy. Tedy oběd.

Lokál není zajímavý, zato polední menu a obsluha ano. Poživatiny roznáší mladý kluk a jde mu to. Jen jsme dosedli, stála před námi gulášovka a dotaz co bude jako hlavní. Dali jsme Znojemskou a čevabčiči. Měl to tak perfektně načasované. Jen nám sebral poslední misku, donesl talíře s hlavním chodem. Jo, jasně, bylo to z polotovarů, ale zdejší kuchař si s tím poradil velmi dobře. Za půl hodiny jsme po jídle a nasedáme připraveni zdolávat další 4 kilometry. Přesně ty nás dělí od Kroměříže.

Asi v půlce vzdálenosti mezi městy začalo pršet. Dali jsme pláštěnky a nemenší rychlostí pokračovali k městu. Dojeli jsme až do centra a jako vodníci zapadli do podloubí, přesněji do Pizzeria Bohemia Kroměříž. Čekáme na konec deště a odpočíváme. Zároveň se Standa vypravil do města za tajným posláním. Šnek, pokud ho do té doby někdo nezabije, se dožije 38 let. A protože uznáváme pojem „Údolí sviní“ má se dnes večer na co těšit. Nejlepší na tom je, že přípravy mu děláme rovnou u nosu. Zatím nic netuší.

Delší tlustý párek nebo špekáček dva kusy ty dáme do tvaru A, mezi napíšem letopočet. Víčko ešusu má průměr 20 cm. Tam se musíme vejít i se svíčkama.

To je rozpis nákupu pro Standu, který jsem mu ukazoval jako zvlášť podařenou taškařici ve zprávě, na které v psajítku momentálně pracuji.

Po více než hodině přestává pršet, což je mimořádně vhodný okamžik k opuštění Kroměříže.

Tentokrát nás Standa vede nějakými vedleškami a nebýt toho, že je to do kopce, napsal bych, že se jede výborně. Takhle je to jen dobré. Během cesty zase začalo pršet. Ne moc, ale otravovalo to. Dig.

Nejhorší byl výjezd za Těšnovicemi, kdy pršelo a přitom bylo dusno jak v prádelně a ještě jsem jel do kopce, neboť jsme stoupali do pohoří zvané Chřiby. Sar.

Já už jsem trochu rezignoval. Že prý jedu na týden pohodového šlapání v údolí řeky Moravy. Prostě rovinka, občas s kopce. Ale v poslední době pořád šlapem někam do kopců.... Takže zapínám šnečí převod a šlapu si svým tempem a nic mě nemůže rozházet. Šnk.

Přijeli jsme do Kostelan. Není tu nic k vidění. Tedy kromě dvou mladochů, jeho a jí, kteří cosi podnikají u otevřených modrých vrat u jednoho z domů. To něco je nakládání bagáže na kola. Teď chtějí někam jet? Kolik jim může být? 15? 16? No dobře, není náš problém. Dojeli jsme na křižovatku, kde naším směrem se skví v plné kráse značka slepá ulice. Vůbec se mi to nelíbí. Ale Standa prohlásil, že si toho nebudem všimát a pojedem chutě vzhůru. Jo, měl pravdu je to tu vzhůru a docela dost. Naštěstí lehce mží a tak není problém mě uchladit.

Po nějakém kilometru jsem zastavil na vnějším oblouku jedné ze zatáček, kde silnice vedla lesem, za účelem odpočinku. Vydal jsem se naproti pěšky Šnekovi, abych dal možnost svému pohybovému aparátu změnit pohyb šlapací na jakýkoliv jiný. V okamžiku kdy jsme se míjeli, Šnek pomalu nahoru a já stále po svých dolů, přijeli ze zatáčky mladěši. Asi jsem musel zírat jak puk, protože dívka, tvářičky krásné, postavičky jako za groš kudla s naloženým kolem, když mě míjela, podívala se na mě a usmála se. No, to teda musím vypadat! A upaluje dál. Standa tvrdí, že už jsme je potkali, ale mně se to nezdá. Tu tvářičku a postavičku bych si jistě pamatoval. A jsou pryč. Teda to byl fofr! Připadám si najednou tak nějak méněcenným...

Pokračujeme v jízdě. Dojeli jsme do osady Bunč. Ne Punč, to by znělo příliš pěkně a jednoduše. Je tu křižovatka tvaru T a z její horní části přijeli mladěši. Jen se

prohnali kolem. Teda to ať mi nedělej! No, pravda, asi by mě víc rozesmutnělo, kdyby přijeli zespoda a prohnali se nahoru...

Je tu mapa a velký rozcestník. A taky několik lidí a zaparkovaných aut. Z toho všeho jsme dali dohromady další směr postupu. Budeme pokračovat po z.t.z. Standa odchytil nějakého človíčka a u mapy to tam probírali. Človíček potvrdil správnost směru i vybrané cesty, ale nezdála se mu kola a náklad. Mluvil něco o bahně. I další mužiček na parkovišti pronesl, že bahna se urodilo opravdu dost. Ale prý to taky projel, tak šťastnou cestu.

Vydali jsme se na vstříc neznámu. Prvních 50 metrů to bylo v pořádku. A pak jsem znovu zalitoval, že jsem nepřešel přední plášť na můj oblíbený V34 Rubena. Vjeli jsme totiž do pásma bahna. Mám zařazeno 1-1 a jede se mi velmi dobře. Sice tu a tam cítím, jak mi zadní kolo prokluzuje ale mohutné drapáky na pláště si s tím celkem poradí. Samozřejmě, že nastal problém. A to přesně v okamžiku, kdy jsem se pokusil vyhnout louži. Přední plášť, na kterém nejsou po drapákách ani památky sklouzl a navedl mě do kaluže. Abych se tomu vyhnul, zabral jsem ale docílil jen toho, že jedu s předním kolem otočeným doprava, rovně. Už to vypadalo, že to projedu, když v tom se přední plášť chytal a vyvedl mě z kaluže. Jenomže to bylo tak neočekávané, že jsem ztratil rovnováhu a abych nespadol do kaluže, musel jsem přestat šlapat. A bylo to. Kolo se zastavilo a už se mi nedařilo se rozjet. Mimo to, že je tu kluzké bahno na jílovitém podkladu, je tu také značný dokopec. Jsem v tak pitomé pozici, že pokud nechci vystoupit do louže, nebo do roští a stromů, musím zůstat v sedle a nějak tohle místo zdolat. Rozhodl jsem se pro tzv. našlapávání. To si nohou upravíte pedál tak aby našlápnutím kolo popojelo. A to se dělá tak dlouho, až jste z blběho místa pryč. Potíž je v tom, že to tu dost klouže a tak každé našlápnutí reprezentuje pohyb asi o 20 cm. A tak se snažím a snažím, až se zadní kolo chytlo a celý stroj se dal do pohybu. Tak, to bychom měli. A pak že to nepůjde.

No, nešlo. Tento stav skončil po dalších dvaceti metrech. Bahno je všude a díky tomu, že mi předek neskutečně klouže, nemůžu manévrovat. Tak tohle nemám. Navíc se změnila struktura bahna. Tohle lepší a nabaluje se. Zkušenosť velí sesednout, protože čím větší váha, tím rychleji se bahno nabaluje. Standa zmizel kdesi vpředu, Šnek je tady se mnou a jde pěšky. A asi to vzdal, protože jde rovně kaluž nekaluž, bahno, nebahno. Mně se povedlo najít cestičku vedle té hlavní. Rozdíl je v tom, že jdu po jehličí. Pravda, taky to klouže, ale nešpiní. Má to samozřejmě háček. Cestička je dlouhá cca 50 metrů a pak se prudkým stoupáním napojuje zpět na hlavní. Ale i to zdolávám. A tak se plahočíme vzhůru. Ještě mi vyložené chybí, aby nás zase předjeli mladši...

Za dost dlouho přišlo ke změně a zase se dalo jet. Vybral jsem si levou stopu. Aby mě šlak trefil! V zatáčce nad námi se objevili dva kluci na asi dost dobrých kolech a letí přímo na mě až bahno stříká. Přišlápl jsem a zatočil doprava. V tu chvíli mě polilo horko, protože se nedostavila žádná reakce. Jedu pořád rovně. Kluk naproti mně se nadvzděl v sedle a koukal co se děje a nejspíš pochopil, že se snažím uhnout, ale nejde mi to. Vzal za brzdy a také ztuhl. Ani u jeho stroje se nedostavila reakce. Znovu jsem zabral a naklonil se doprava, abych nechal co nejvíc místa k průjezdu. Kluk pochopil a i on se pokoušel vyhnout. Pak se moje přední kolo něčeho zachytilo a můj stroj sebou smýkl doprava. Tím se i se mnou katapultoval z levé stopy pryč. Kluk proletěl kolem jen to zasvištělo a v zápětí po něm i druhý. A jsou pryč. Stojím v pravé stopě po ráfky ve vodě a jsem rád, že to tak pěkně dopadlo. Ale rozjet už mi nejde. A tak pěkně sesedám a stejně jako Šnek strkám kolo vedle sebe pěkně nahoru.

Po nějaké době se terén změnil začaly převažovat čisté louže s kamínkovitým dnem. To jsou ty správné na umytí kol. a tak pomalu jedeme nahoru a zároveň čistíme. Kopec už není tak příkrý a tak jedeme pomalu vstříc večeru v Chříbských kopcích.

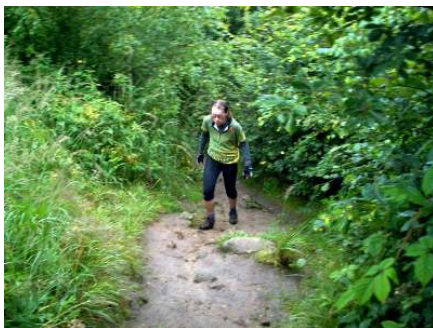
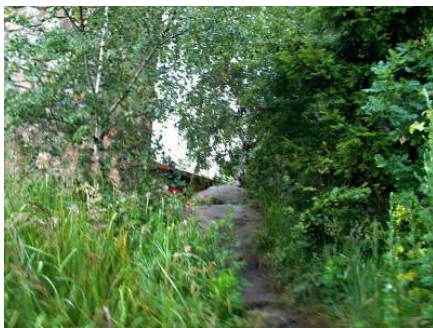
Dojeli jsme na Brdo. Ne, to není kopec na Brdech u Prahy, ale stejnojmenné místo zde. Podle mapy by tu měla být rozhledna. Nějak ji nevidíme. Zato je tu osmiboký altán s ohništěm a digestoří uvnitř. Tak to je to místo na nocleh. Ale ta rozhledna...

Zaparkovali a zamkli jsme kola za altánem a po svých pokračovali po z.t.z. A bylo to dobře. Hned za několika stromy jsme ji uviděli. To je ona, rozhledna Brdo. Dig.

587 m nad hladinou moře a také nejvyšší kopec Chřibů. Sar.

Ā jak to bylo v té mapě? Řeka Morava 195 m nad mořem? Takže nějakých 400 metrů převýšení a zčásti v bahně a louži. No tomu říkám krásná jízda údolím. :-) Ā doufám, že zítra teda bude na pořadu dne konečně přenižení místo převýšení. Šnk.

Vyškrábali jsme se až k ní, řádně si ji i místo, kde spočívá prohlédli

a relativně spokojeni se vydali dolů k nočnímu ležení. Cestou jsme začali se sběrem dřeva, kterým hodláme nakrmit ohniště. Především březové větvičky. Standa sice pochybuje, že se nám povede tento úplně mokrá materiál zapálit, ale moje vůle je, že to hořet prostě bude.

Nechybělo moc a pravdu měl Standa. Sice jsem připravil pěkné ohniště, zaplnil jej dřívím tak, aby se nejdříve osušilo a pak začalo hořet, tak jak to píšou v Rádci mladých svišťů, ale potíž byla v nedostatku podpalového materiálu. Standa si v Kroměříži koupil noviny a teď je poskytl ke zpopelnění, ale nějak stihly navlhnout a nehořej. Když už to jde hodně dobře, tak doutnají. A tak s tím všelijak čarujeme až došlo na to, že obětuje mapy. Ne, nebojte se, nebudeme pálit skutečný kartografický materiál, ale jen vytištěnou zjednodušenou verzi.

Zbývá poslední obětovatelný mapový list. Oheň pořád nechce hořet. Ale po všech pokusech je dříví zahřáté a některé kousky větviček i už hořely. Vzal jsem tedy Králíky, Hanušovice a okolí, zmuchlal je do kuličky, umístil na dno hromádky dřeva a zapálil. A vyšlo to. Vyskočily plamínky, sušily a zapalovaly další dřívka a pak už to jelo...

Dig.

Po dvou dnech v mokrých botách jsem ucítil svou šanci být v botách suchých. Položil jsem je na okraj ohniště v bezpečné vzdálenosti od ohně a sledoval, jak se z nich kouří, neboť se odpařovala voda. Neustále jsme boty kontroloval, jestli jsou pořádku na místě, tzn. dál od plamenů. Ale pak jsem zapomněl a posléze jsem zjistil, že mně doutnají jazyky, takže jsem je rychle začal "hasit" a úspěšně. Ohořel jen kousek, zítra tedy mohu vyrazit nasucho. Sar.

Tak oheň bychom měli, ale lovci mamutů bychom nejspíš nebyli nejlepší. Od ohně je tu dost světla abychom se lépe rozhlédli. A hele, konstrukci digestoře tvoří napnuté železné pruty ve výšce přes dva metry. No to je paráda. Udělali nám tady šňůry na sušení. A protože oheň velmi pěkně a ochotně hořel, Šnek otravoval s tím že má chuť na špekáček, bylo tu hned dost tepla k sušení. Navěsili jsme na pruty kde co. Přednostně spací věci. A pak přikládali a topili a kecali a žvanili a najednou přišel človíček. Oblečený ve vandrácím, vybavený přebytky z vojenských skladů. Slušně se zeptal, jestli se může přidat. Pak se představil jako (??? nepamatuju se) Z Opavy. Vytáhl na nás mapu a ptal se, jestli nevíme o nějakém prameni tady v okolí. Chvilí nad tím se Standou stáli a pak se Opavák vypravil do šera.

Teď! Teď je ten okamžik. Uchopil jsem vše potřebné a vytratil se. Kousek za srubem jsem se dal do díla. Co bude výsledkem? Narozenninový dort pro Šneka. Standa rychle pochopil a záhy se vytratil a přišel za mnou. Pořád tvoříme Šnekovi přímo pod nosem a pořád ještě neví. A to se mi líbí...

Tak, hotovo a teď předání. Šnek je velmi překvapen a zdálo se mi chvíli, že i vyděšen. Ale nakonec se dočkal svých špekáčků.

Předáno, popřáno, na klacek napíchnuto (a to jsme šli tak daleko, že dostal i rohlíky a hořčici...) a opékáno.

A v tom se vrátil Opavák. Viděl jak na Šnekově „dortu“ hoří svíčky a nechápal co se děje. Ale byl nějaký málomluvný, nebo nesmělý, prostě se k nám nepřipojil a pořád si něco šumelil na svém místě. No a my jsme zase vyprávěli, vymýšleli, vtípkovali a najednou došel humor i síly a to bylo znamení k tomu, že to dneska stačilo a je čas ulehnout na lavice a spát.

Dig.

Děkují všem, děkují z celého srdce. Já to opravdu letos nečekal. Děkují ještě jednou. Omlouvám se, že narozeninový mejdan jsem odbyl jen fláškou Ruma... ale tady jsem fakt mejdan nečekal. :-) **Šnk.**

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Brdo	47,6	1285	73	14,7	25 - 11

Ráno 5.7. úterý

Vstali jsme v půl deváté. Balíme, odjezd.

Je krásné ráno, mezi mraky prosvicuje slunce. Máme docela kliku. Jsme na nejvyšším kopci Chřibů, tedy odtud se dá jet jen z kopce.

Cesta od včera hodně vyschla, ale i tak je na mnoha místech zase bahno. Pak za Vlčákem nastal zlom a mají tu nový asfalt. Jede se po něm báječně. Je úplně černý a je cítit jako kdyby ho položili včera. Jízda je fantastická a až do Stupavy je to jeden výborný sjezd. Stupava je vesnice. Chtělo by se říct díra. Ale zatraceně velká. Je to vesnice německého typu. Tedy baráčky podél silnice s malými záhumenky. Pravda, větší by se nevešly, protože hned za chalupami jsou příkré kopce nahoru. Díky tomu tady mají i sjezdovku a jiné atrakce pro zimní radováňky. Ale jo, maj tu tu pěkný. A v našem směru z kopce.

Vyjeli jsme z vesnice a za krátko se ocitli na začátku přehrady Koryčany. Pro nás je to tu pozoruhodné tím, že by tu měla být odbočka na hrad Cimburk. Tam chceme. Odbočku jsme našli, odbočili a zastavilo nás bahno. Tak to ne! Po včerejší zkušenosti jsme nechali kola na odlehlém místě za taxísem z bahna a dál šli pěšky. Byl to dobrý tah. Sem bychom kola nedostali. Pořád jsme šli spíš necestou, než cestou, bahnem a vodou, až jsme přešli mýtinu a přišli na krásnou širokou cestu. Ještě chvíli jsme po ní šli a dospěli k závěru, že tudy ne. Otočili jsme se a vraceli se ke kolům. Míjeli jsme špičatý kopec, který by byl pro hrad docela vhodný. Malou odbočkou jsme se na něj vydali i se tam dostali. Hmm, pěkné, ale jestli tu nějaký hrad byl...

No, mohl by být. Jsou tu kamenné bloky, dole to vypadá jako val, no, nevím. Jdeme ke kolům.

Takhle dolů se jde nějak líp. U kol jsme za chvíli, vyvedli jsme je z bahna a před výjezdem na silnici z nich oškrábali aspoň to nejnmutnější. Standa vyjel napřed, že prý pojede najít místo, kde kola umejeme. Fúj! Že se nestydí, takhle kolečku ubližovat! Pak jsem se rozjel já. A tak si tak pokojně jedu, silnice je z kopce, krásná a úplně prázdná. Vpravo je plot a za ním přehrada, vlevo příkrý kopec nahoru a les. Je tu pěkně. Pa se cesta zhoupla a je tu pár baráčeků a na šotolině velké parkoviště. Podstatné je, že uprostřed je docela hluboká a velká louže. Začal jsem ji křížem krážem projíždět za účelem zbavení se bahna z drapáků na zadním kole. Povedlo se. Pak jsem klacikem šťoural všude možně, abych z různých dutin a záhybů vydoloval zbytky bahna. Mezi tím přijel Šnek a hned se vrhnul do louže.

No, víc to asi vyčistí nepůjde, popojedem. A třeba někde kousek je Standa a má lepší místo na očistu. Neměl. Dojeli jsme ho na kraji vesnice Koryčany. Čekal na nás na zastávce autobusu naproti velkému sportovišti a autokempu. Popojeli jsme do vesnice a blik! Došlo mi to. Tady se vyrábí kuchyně Koryna! No jasně, támhle je hala jako prase a na ní to píšou. A naproti je penzionek s hospůdkou a určitě čekají jen na nás aby nám uvařili. A kupodivu jo. Zašel jsem na průzkum a majitel se nejdříve velmi opatrně ptal kolik nás je. Při počtu tři zi oddechl a začal nabízet služby. Jmenuje se to tu pivnice u Thonetů.

Oběd byl slušný, i pivo se docela dalo a tak na další cestu. Ještě než jsme odjeli, poradil nám majitel, že je lepší jet za vesnicí doleva nahoru do kopečka... (dál poslouchal Standa), než po hlavní. Tak jo. Jedeme.

Na konci vesnice jsme opravdu odbočili a začali stoupat. Ale funguje jim to tu nějak jinak. Většinou, když místní řekne kopec, jde o převýšení pár metrů a délce pár desítek metrů, když řekne kopeček, nestává to ani za řeč. Tady je však stoupák jako prase. A k tomu horko, přestože silnička vede lesem. A tak stoupáme a stoupáme, a já si pěkně lenoším na převod 1-1 a pot se ze mě jen leje...

A jsme nahře. Je tu mezi stromy parkoviště, velká mapa, rozcestník a... Nevěřim!!! Hrad Cimburk 1 km. Ne, tam já nejedu. Standa se nenechal zviklat vidět jej chce. A tak se zase rozdělujeme a dáváme sraz ve Vřesovicích v hospodě.

Jedeme se Šnekem dolů. Je to dlouhé a bylo by i pěkné. Jenomže silnice je rozbitá a potkali jsme několik aut, která tu letěla jako splašená a několik těch, ce se vlekla za námi a značně znervózňovala. A za pár kilometrů jsme doslova vletěli do vesnice a zastavili před hospodou. Průzkum ukázal, že otevírají v 15:35, což je před pěti minutami.

Šnek se nad tím pozastavil. Nějak mu neštymuje těch 35. jo, je to zvláštní, ale stejně tak jako je dneska těžké rozhodit přáním obsluhu v restauraci, je těžké vyvést z rovnováhy mě.

Za chvíli přichází výčepačka a otevřela hospodu. Omlouvá se za zpoždění, že prý nějaký seskok padákem...

Dig.

Já teda nevím, ale bágl od padáku na zádech neměla. Podle mě kecala a chtěla být jen zajímavá. Leda že by natolik pospíchala otevřít hospodu a padák nechala v letadle. Ale to by sem asi nepřišla, ale zbuchla jak balvan přímo z letadla. Kde je pravda, se už asi těžko dovíme, hlavně že natočila. Tady na zápraží se mě líbilo....
Šnk.

Za chvíli nám přinesla pivo a nechala roztáhnout slunečnický. Je zase pěkně vedro. A tady se pěkně sedí a poslouchá štamgasty od vedle a vůbec je pěkně.

Ale všeho do času. Přijel Standa a hned jak vypil pivo, chce pokračovat v cestě. No tak jo, no. Je pravda, že je to vlastně i můj zájem. Chci totiž dneska sklípek. A tak jsme se vydali na cestu. Jízda je pořád pohodlná a celkem svižná. A než jsme se nadáli, dojeli jsme do Milotic k zámku. Jo, dost pěkně.

A jak nám to tak pěkně jde, poslední prohlídka už byla. No, co se dá dělat. Snad jediné dát si pivo. A taky jo. V nedaleké osvěžovně jsme dali jedno a Standa z někoho vytáhl informaci, kde jsou tu sklípky. Prý nejlepší jsou sklepy Šidleny. Teda ten by mohl od minuty jít dělat k FBI.

Celkem neomylně nás navedl jednou i druhou silničkou a pak cestičkou a je to tu. Sklípky. Pravda je, že bych si asi neuměl vybrat který je ten pravý. Standa viditelně neváhá a jede za cílem. Držím se ho.

Úplně na konci je proti sklípku venkovní sezení se stříškou, s lavicemi a stoly. Docela pěkně. Ozvalo se odtud, že máme přijít ochutnat. Standa zvolnil a tak jsem to vzal jako pobídku k přistání a vzorově zamanévroval k přístřešku. Zaparkoval jsem a od prvního stolu vstal provozovatel sklípku (na sklepmistra mi připadal být dost mladý) a pozval nás na ochutnávku. A tak jsme vybírali a ochutnávali, až jsme každý kápli na to pravé. Toho jsme pak obdrželi džbáněk a usedli s ním a sklínkou ke stolu.

A jak jsme tak pěkně usosávali a pěkně se bavili a po nějaké době jsme dostali chleba se sádlem. Vynikajícím. A pak probíhala zábava odpovídající množství vypitého vína. Šnek se pořád chtěl družít a připojit se ke skupince popíjející u vedlejšího sezení. Mně se to nezdálo jako dobrý nápad, protože jsem kolem nich procházel cestou za roh. Jsou úplně jinak naladěni a společensky někde jinde. Nakonec se družba nekonala. A to už byla hluboká tma, skvělá atmosféra a čas na to jít si někam ustlat. Standa zaplatil a dohodl, že můžeme spát přímo na místě kde jsme pod stříškou, prý aby na nás nepadla rosa. Tak to je skvělý počín. krátce na to jsme si každý vyhlédli kde spočinem, udělali noční opatření a hotovo.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
sklepy Milotice	56,4	1335	49,6	16,8	24 - 11

Ráno 6.7. středa

Probudilo mě letadlo. Ne, nebojte se, to už nebylo pod vlivem. Tolik jsem toho zase nevpil. Opravdivké letadlo. A to jsem ještě netušil, že je krátce po šesté. Dokonce jsou dvě. Agrolet Čmelák. Teda to je kravál. A co hůř, práškoujou v okolí nedozrnlá pole slunečnic a kukuřice. Tak to teda asi je se spánkem konec. No, co se dá dělat. Přes tohle všechno se cítím odpočatě a velmi dobře.

Dig.

Když mne ráno probudila ta nevychovaná a drzá práškovací letadla, můj první pohled byl z leže na horizont, kde jsem viděl u pohoří Chříby. Byly krásně vidět a osvětlené sluncem, to byl parádní pohled. Když hodnotím všechny uplynulé noci, tak tento, přes tu nekážení letadel, byl nejlepší. Sar.

Po sedmé pomalu vstáváme, balíme a odjíždíme. Je nádherný den.

Přesto se Šnek rozhodl, že nás na část dne do odjezdu vlaku opustí a pojedje si jinam. Moc se mi to nezamlouvá, ale dobře. Prý počká ve Veselí nad Moravou na nádraží. A odjel na opačnou stranu. Jedu teď se Standou a vlastně ani nevím kam. Ale je mi to úplně jedno. Je krásně, jede to báječně, jsem skoro spokojen. To skoro je kvůli nepřítomnosti Šneka.

Dig.

Už od rána jsem nějakéj celej naměkko. Při vstávání, ale vlastně už večer u vínečka nádherný pohled přes údolí na pohoří Chřibů a člověk si tak nějak srovnává v hlavě, co všechno zažil za poslední dny a dneska najednou konec. Zas cesta do města. Potřebuji být chvíli sám a šlapu si svým šnečím tempem na vlak a medituji.... Šnk.

Jede se pěkně, slunce svítí, je vidět daleko do kraje, projždíme vesnicemi Dubňany, Mutěnice, Dolní Bojanovice, a Lužice. Jsou docela daleko od sebe a v některých se ptáme na cestu. Pořád nás otravuje nepřítomnost rozumných map. Ale jinak pořád držíme přejezdovou rychlost kolem 27 km/h a je to úžasné.

Dojeli jsme do Mikulčic a pak podle cedulí na závěrečnou dnešní atrakci Slovanské hradiště u Mikulčic. Také tudy údajně vstoupili na naše území věrozvěsti Cyril a Metoděj. Tak se jim tam na to pěkně podíváme.

A tak se také po několika kilometrech nádherné jízdy ve stínu stromů stalo. Jsme tu. Kolem je velké asfaltové parkoviště, pár budov a halda stánků. Lidí našťestí málo. Zastavili jsme u výčepu a než Standa přinesl pivo, vyslechl jsem od zde přítomných, středověce oblečených kejklířů, že tu včera byla pouť. A jo, vlastně, včera měli věrozvěsti výročí vstupu. Prý to probíhalo děsně. Najely autobusy, vyhmuly se davy, hnaly se ke kostelu nadláblí se hostií, vychlastali mešní víno, prohnali se kolem stánků zpět do autobusů a pryč. Tohle se opakovalo mnohokrát, takže vlastně tudy prošly tisíce lidí, ale jednak nic nekupovali a jednak se jich tu najednou nesešlo víc než 200. pravda, tyhle akce mi nic moc neříkají, ale i mně připadá procesí v tak významný den na tak významné místo nadrobené na takové skupinky poněkud zvláštní. Vždyť právě takovéto akce byly místem setkávání lidí i ze vzdálených oblastí. Prý to takhle dokonale organizovala nějaká cestovka. Aha, už tomu rozumím. Cestovka chce prachy. Jí žádně duchovno nezajímá.

Přišel Standa s pivem. A tak popijme a sledujeme cvrkot. Nic zajímavého se však už neděje. Dopili jsme a vydali se k sousoší Cyrila a Metoděje.

Ano, je pěkně vyvedené, i popisek k němu sedí, ale zase tak extra to není. V prohlídce areálu pokračujeme přejezdem k naučnému sálu. Tam je uvnitř vystaveno pár exponátů a má se konat projekce. Standa ji chce vidět. Leč uvnitř se dozvídá, že si musí jít koupit vstupenku. To se mu nechce. Chvilí po něm vyšel chlapík a nabídl svou vstupenku výměnou za půjčení pumpičky. Tak to zní dobře. Nabídl jsem svou, i jsem se pokusil o nafouknutí. Leč nepodařilo se. Panáček má autoventily a ty mají obrovskou nectnost. V závěrném směru je drží kromě tlaku pneumatiky ještě vraná pružina. A nám se nepodařilo tento ventil přemoci. Snaha byla, ale nepovedlo se. Přesto nám človíček vstupenku věnoval. Standa ji uchopil a radostně vyrazil k budově. Já jsem zatím přeparkoval kolo do stínu a začal vymýšlet jak si udělat pohodlí.

Přijela skupinka na kolech on, ona, a dvě ony. Už dříve, dole u výčepu jsme po sobě s tou starší koukali. A teď je tu. Ano krásná, jistě i odolná, jinak by tu nebyla na kole, ale teď z blízka jí tipuju tak patnáct let.

Přichází Standa. Je tu nějak rychle. A nějakej znechucenej. Prý bude projekce až za půl hodiny. To je docela hloupé. Začíná nás tlačit čas. Ještě jsme objeli zbytek přístupného areálu a vydali se na cestu zpět. Standa vytáhl z panáčka bez pumpičky informaci o tom, že se dá jet ne po silnici, tedy po hlavní do Hodonína, ale jde to i lesem. Tak to zkusíme.

Kousek za areálem najždíme podle popisu přes louku do lesa. Jako jo, dobrý, ale za chvíli začalo bahno a za další chvíli je v cestě padlý strom. Tak to ne. Vracíme se na silnici. Na dobrodružství nemáme čas.

Vyjeli jsme na asfalt a hle předjíždí nás on, ona a ony. Ta starší se zase na mě podívala a usmála se. A nebo ušklíbla? Kdo to má na těch pubertácích poznat. Nicméně to vezmu jako pozvání. Ne k ní, ale do větrného pytle za jejich skupinku. Jedeme teď totiž poprvé na této výpravě proti větru.

A tak za nimi pěkně jedeme, rychlost se ustálila na 25km/h, jede se pěkně. Až do místa, kde skupinka předjížděla bruslaře. On, jedoucí brude mnou najednou vyšlápí, to jsem zachytil a vzal za brzdy a pak zatočil doprava k bruslaři a v zápětí doleva od něj. Jenomže tak rychle moje brzdy nereagují. A tak mi zavadil o přední kolo. Nic se nestalo, jen se šoupla guma po gumě. Navzájem jsme se omluvili a my jsme jejich skupinku předjeli.

V Mikulčicích jsme se rozhodli nejet do Hodonína po hlavní, ale podél trati. Místní řidič nám potvrdil správnost volby, a nelitovali jsme. Vede tu CT 47 a ta by měla procházet i Veselím. Akorát se mi nelíbí kilometrový údaj. Píší tam 30.

Jsme tu úplně sami a tak upalujeme co to dá. Jede se báječně, i když se tu a tam stává cesta spíš pro MTB, ale nám to v zásadě nevadí. Za pár minut jsme v Hodoníně. A začínáme mít potíže s časem. Nedá se nic dělat, opouštíme CT 47 a pokračujeme po hlavní. A pak dle dotazu na místní, po ještě hlavnější. Ale jede se překvapivě dobře. Přejezdová rychlost kolísá mezi 25 – 32 km/h. Akorát mě rozčiluje, že trochu pofukuje proti. Ne moc, ale nepravdělně. Vede to až k tomu, že v Petrově zastavujeme a dávám si tatrunku. A to byla chyba. Ne ta tatrunka, ale ta zastávka. Celý další přejezd až do Veselí se mi nedaří rozjet. Poslední ránu jsme tomu dali na odpočívadle za Strážnicí, kde prodávali broskve a meruňky. Standa tam zastavil, že nějaké koupí. Já ne. Teď nemám chuť a obávám se, že je nedovezu ani do toho Veselí. Výsledně jsme nekoupili nic a mně se jede prachmizerně. Standa mi ujel.

Za pár minut jsme na předměstí Veselí. Je to dobré, do času srazu máme ještě 15 minut, do odjezdu vlaku ještě další hodinu. Standa je teď kus přede mnou, za chvíli ho

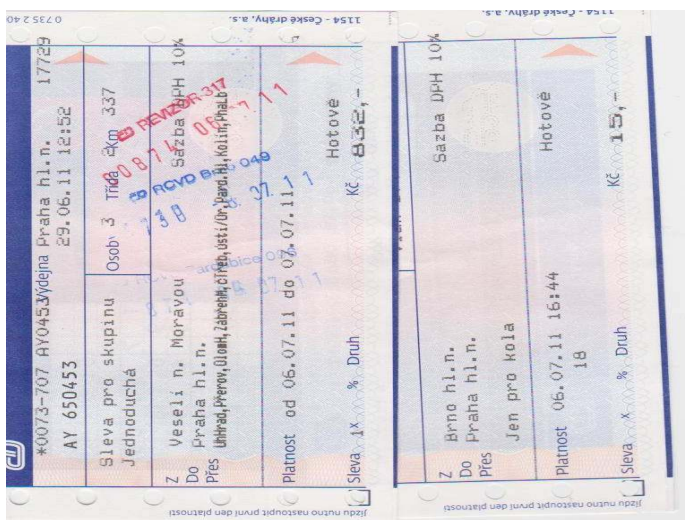
dojedu. Aha, tak ne. Při přestrkované s autem, které se rozhodlo natlačit mě do nízkého zapuštěného kanálu jsem musel zastavit. Bohužel bez přerážení. Takže další rozjezd je velmi pomalý. Standa jede nezměněnou rychlostí dál a mizí mi za ohybem ulice. Zahlédl jsem cedulky a na nich kromě jiného nápis nádraží ČD a bus. Opřel jsem se do tlačítka sirény. Celá ulice se zastavila a koukala na mě co dělám. Celá kromě Standy. Zastavil jsem tedy u cedulek a než se vrátí kouknu co se poškodilo příjezdem kanálu.

Prohlídka dokončena, škody žádné a Standa se akorát vrátil. Po krátké roztržce se vydáváme k nádraží. Šneka tu není vidět. Pomocí mobilu jsme se našli a sešli v hotelu na náměstí. Přesněji v předzahrádce zdejší restaurace. A jsme zase pohromadě a po dvou pivech jdeme na vlak.

Ve stanovený čas přijela souprava Catterpillar. To je takové to červené čtyřnápravové s kulatou kastlí. Má to vagón s místem pro kola to ano, ale je vytvořeno z jednoho vybouraného polokupě a jsou tam instalované háky. Naštěstí se naše tři vejdou do uzavřeného průchodu mezi vagóny a bagáž pod jeden z těch háků. A jedeme. A docela to upaluje. A tak jsme za hodinu a něco v Brně. A tady je to složitější. Čas sice máme, ale musíme nechat všechny vystoupit a pak teprve vynést náš materiál. Zaposlouchal jsem se do hlášení. Právě je řeč o našem rychlíku. Akorát máme výhled kamkoliv stíněn našim vlakem. Vydal jsem se do podchodu na průzkum. Klika. Náš rychlík přijede k vedlejšímu nástupišti. Uchopili jsme naše všechno a přesunuli se tam.

A další hlášení. Náš rychlík přijede za dvě minuty a vůz pro matky s dětmi a vůz pro úschovu zavazadel bude v sektoru C. Hmm, paráda. Co je sektor C? Ééééé, už to vidím. Ještěže jsem se nezeptal nějakého místňáka. Nejspíš bych se doslechl něco o nedůvtipných Pražácích. Mají to mazaně vymyšlené. Jsou tu cedulky označující sektory a totéž mají namalované přímo na nástupišti na zemi. A sektor C je přímo před námi, takže je všechno v nejlepším pořádku.

Vlak přijel, ke služebáků se vrhlo kolem dvacítky kolařů. Vlakvedoucí se nenechal vystresovat a vyvolal, že nejdříve se nakládají kola do Prahy. Najeli jsme tedy k vozu, ukázal jsem místenky, a naložili jsme. Pak jsme v klidu uchopili bagáž a Šnek našel kupě, které bylo skoro prázdné. Uložili jsme bagáž a za nějakou minutu vyjeli. Kromě toho, že jsme projeli 8 tunelů se vlastně celou cestu nedělo nic zajímavého.

Do Prahy jsme dojeli přesně na čas, bohužel 5 minut po odjezdu rychlíku na Plzeň. A tak nespěcháme a v klidu a pohodě vykládáme bagáž i kola a nějak jsem se zaposlouchal do hlášení. Právě odhlašovali rychlík do Chebu přes Plzeň. „Šneku fojr! Rychlím má sekeru a ještě je na vedlejším nástupišti.“ Vyletěli jsme jak píchnutí šídlem, proletěli podchodem vyjeli po eskalátorech a ... pozdě. Vlak se právě začal rozjíždět. Tak škoda, tohle nevyšlo. Kdybychom se necourali s vykládkou... Takhle jede další vlak za hodinu. Nevadí. Dojedeme na jedno, pak pomůžu Šnekovi s kolem do vlaku a bude. Rozloučili jsme se se Standou a vyrazili.

Dojeli jsme na Sokolovskou, kde přímo naproti vchodu do metra je venkovní výčep. Tam jsem Šneka usadil a odvezl Mašinku domů. Pěšmo jsem se vrátil, dal se Šnekem pivo a po svých jsme šli zpět na nádraží. Vyšlo to velmi pěkně. Vlak akorát přijel, naložili jsme, rozloučili se a pro mě je vlastně konec.

Co ty, Šneku, dělo se ještě něco dál, než jsi přijel domů?

Dig.

Během mé další cesty se nic zvláštního nestalo.

Přijel jsem v Plzni domů před dům v 23:30 a již ve 4:30 u zvuku nenáviděného budíku umytý a odpočatý se tvářím, že se těším do práce... Šnk.

No, nevím, jak vám, ale mně se to velmi líbilo. Slíbili jsme si sice velmi flákačci výjezd a trochu se to změnilo, ale myslím si, že k lepšímu. Co vy na to?

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	47,1	1415	79	19,8	28 - 15

Celková technická data:

Účast čtyři antivodáci...: Šnek, Dig, Standa a Kachna
Oficiálně přiznaná kilometráž **355 km**
Příště **Expedice**

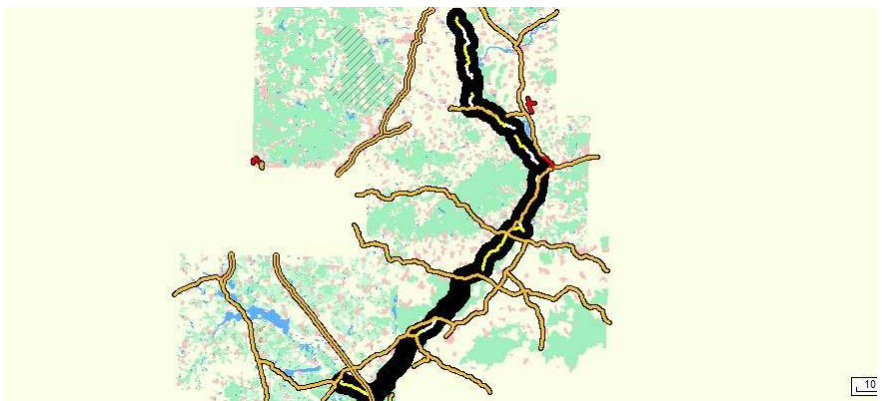
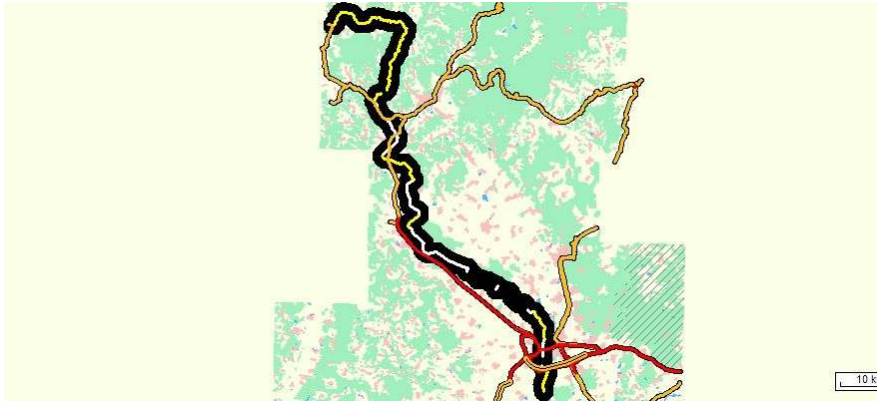
Trasa výpravy		
Praha	Olomouc	Koryčany
Lichkova	Drahov	Vlkoš
<u>Dolní Lipka</u>	<u>Tovačov</u>	<u>Milotice</u>
Králíky	Kojetín	Lužice
Hanušovice	Chropyně	Mikulčice
Moravičany	Rymice	Hodonín
Loštice	Hulín	Rohatec
<u>Podolí</u>	Kroměříž	Strážnice
Bouzov	<u>Brdo</u>	Veselí n. Moravou
Těšetice	Vlčák	Praha

Osoby, jejich zkratky a písmo:

Standa (Sar), Dig (Dig), Šnek (Šnk), Kachna (Jak), Jiné (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

Obrazová příloha

© Hell's Tour_{club} 2011
Dig & Šnk & Sar
Neprodejné
e-mail: dig@hellstourclub.cz